

நடுகற்களின் பரிணாம வளர்ச்சி மெய்க்கீர்த்திகளா? (Naṭukaṛkaḷiṅ pariṇāma vaḷarcci meykkīrttikaḷā?)

கோ. முருகேஸ்வரி | K. Murugeswari²⁷

Abstract: The paper to raise the question about was the gradual development of the king's eulogy from the heroic stone and to take effort to search the answer to that question. It is submitting various inner evidence to obvious that the Heroic stones were not reason for gradual development about the kings.

தொன்மையான வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். அத்தொன்மைமிகு தமிழர்களின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் மட்டுமல்லாது கல்வெட்டு, பட்டயம், தொல் பொருள்கள், போன்ற வேறு பல சான்றுகளும் பயன்படுகின்றன. பண்டைத் தமிழர்களின் வரலாறு, பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, நாகரிகம், வாழ்வியல் நெறிகள், ஆகியவற்றை அறிய தொல்லியல் அகழாய்வு, நாணயம், ஓவியம், சிற்பம், இலக்கியம் போன்றவை பயன்படுவதைப்போல கல்வெட்டுகளும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. தமிழகத்தில் கிடைக்கப் பெற்ற பெரும்பான்மையான கல்வெட்டுகளில் ஒருவித அமைப்புமுறை காணக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக, பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சியில் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டுகள் இவ்வமைப்புமுறைகளுக்குச் சான்றாக உள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. அவ்வகையில், கல்வெட்டுகளில் முதல் பகுதியாக அமைந்திருக்கும் மெய்க்கீர்த்தியின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு நடுகற்கள் தோற்றுவாயா? என்ற ஐயப்பாட்டினைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் இக்கட்டுரை நகர்கிறது.

குறிச்சொற்கள் : நடுகற்களின், பரிணாம, வளர்ச்சி, மெய்க்கீர்த்திகளா, பண்பாடு, நாகரிகம்

Citation: முருகேஸ்வரி கோ., (February 2021), “நடுகற்களின் பரிணாம வளர்ச்சி மெய்க்கீர்த்திகளா? (Naṭukaṛkaḷiṅ pariṇāma vaḷarcci meykkīrttikaḷā?)”, IETS (Inam: International E-Journal of Tamil Studies) (ISSN:2455-0531), Vol.6, Issue 25, pp.37-15

***

கல்வெட்டும் மெய்க்கீர்த்தியும்:

கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நின்று நிலவின என்பதற்குத் தொன்மைமிகு தொல்காப்பியத்திலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் சான்றுகள் பல உள்ளன. அக்கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் அரசனின் ஆணைகள், கொடைகள், அறக்கட்டளைகள் போன்ற செய்திகளைத் தாங்கி நிற்கக்கூடியவை. அவற்றுள் ஒருபகுதியாக முன்பகுதியாக விளங்குவன மெய்க்கீர்த்திகள். மெய்க்கீர்த்தி என்பதற்கு உண்மையான புகழ் என்று பொருள் கொள்ளலாம். குடிமக்கள் அல்லாது முடிமன்னர்களின் உண்மைப் புகழினை நிரல்படுத்திக் காட்டும் இம் மெய்க்கீர்த்தி அமைப்பினை முதன் முதலாகக் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறச் செய்தவன் பிற்காலச் சோழப்பேரரசிற்கு அடித்தளமிட்டு தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக விளங்கிய முதலாம் இராசராசனாவான். கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப்பட்ட இம்முறையினை இராசராசனின் வழித்தோன்றல்களும் பின்பற்றியுள்ளனர். இருப்பினும் முதலாம் குலோத்துங்கனுக்குப் பிறகு வரலாறு சொல்லும் தன்மை படிப்படியாகக் குறைந்து இலக்கியமாக உருமாறுகிறது. பிற்காலச் சோழப்பேரரசு தன் ஆட்சியை இழந்த பிறகும் அவர்களுக்குப் பிறகு தமிழகத்தை ஆட்சி செய்த பாண்டியர்கள், விசயநகர மன்னர்கள் போன்றோரும் மெய்க்கீர்த்தி எழுதும் வழக்கத்தைக் கையாண்டுள்ளனர்.

²⁷ தமிழ் - உதவிப் பேராசிரியர், கௌசானல் கலை அறிவியல் கல்லூரி, முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்

கல்வெட்டின் அமைப்பு

தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளை வரலாற்றாய்வாளர்கள் அவை கிடைக்கப்பட்ட நிலையில் ஆய்வுக்குட்படுத்துகையில் அனைத்துக் கல்வெட்டுகளிலும் ஒரு பொதுவான அமைப்பு முறை காணப்படுவதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இவ்வமைப்பு முறையைப் பின்பற்றியே கல்வெட்டாயினும் செப்பேடுகளாயினும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் கல்வெட்டு முறை மிகவும் பரவலாக பல்லவர் காலத்தில்தான் அதிகரித்துள்ளது. இவர்கள் தங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் மிகுதியான கற்கோவில்களைக் கட்டியுள்ளனர். ஆகையினால் அக்கோவில் தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் பொறிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. இவ்விதம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த கல்வெட்டு முறையானது பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் இலக்கிய நடையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வொழுங்குமுறை கல்வெட்டுகளின் அமைப்பைப் பின்வரும் நிலையில் வகைப்படுத்த உதவுகின்றது. அவை,

1. மங்கலச் சொல்
2. மெய்க்கீர்த்தி
3. பட்டப்பெயர் அல்லது இயற்பெயர்
4. கல்வெட்டின் ஆண்டு
5. ஆணை அல்லது அறச்செயல்களடங்கியன
6. எழுதி அமைத்தவர் அல்லது பொறித்தவர் பெயர்
7. காப்புநிலை அல்லது ஓம்படைக்கிளவி

என்பதாக ஏழு நிலைகளில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வமைப்புவழி கல்வெட்டுக்களை அவற்றில் காணும் பொருள் அடிப்படையில்,

- 1) கொடைக் கல்வெட்டுகள்
- 2) இலக்கியக் கல்வெட்டுகள்
- 3) வரலாற்றுக் கல்வெட்டுகள்
- 4) சமயக் கல்வெட்டுகள்
- 5) வாழ்க்கைக் கல்வெட்டுகள்
- 6) அரசியல் கல்வெட்டுகள்
- 7) போலிக் கல்வெட்டுகள்

என்பதாகவும் ஏழு வகையாகப் பகுத்துள்ளனர். இவற்றைத் தனித்தனியே காணாது சமயமும் வரலாறும் உணர்த்தும் கல்வெட்டு, சமயமும் கொடையும் உணர்த்தும் கல்வெட்டு, வாழ்க்கையை உணர்த்தும் கல்வெட்டு, இலக்கியக் கல்வெட்டு எனத் தொடர்புடைய செய்திகள் பலவற்றையும் உணர்த்துகின்ற பரந்துபட்ட பார்வையிலும் பார்க்கப் படுகின்றன.

மெய்க்கீர்த்தி - சொல்லும் பொருளும்

மன்னனது உண்மையான புகழை எடுத்துக் கூறுவது மெய்க்கீர்த்தி என நூலாதாரங்கள் சுட்டுகின்றன. அதாவது உண்மையான புகழுக்குக் காரணமாகிய குணங்களையும் செய்கைகளையும் எடுத்துக்கூறும் இலக்கியம் என்று தமிழறிஞர்கள் விவரித்துள்ளனர். "மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே"1 (தொல்.பொருள். புறம்.84) என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு விளக்கமாக "மெய்ப் பெயராவன பாட்டுடைத்தலைவர் பெயரும் நாடும் ஊரும் முதலியனவாம்"2 என்ற நச்சினார்க்கினியர் உரையை ச.வே.சுப்பிர மணியன் (2009,ப.371) குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்தினை நோக்கும்போது மன்னனுக்கே உரித்தாகிய உண்மைப் புகழினை எடுத்துக்கூறும் பகுதியே மெய்க் கீர்த்தி என்று அடையாளம் காண முடிகின்றது. தொடர்ந்து இதே மரபில் மெய்ப்புகழ் பாடும் மரபில் பாடப்பெற்று கல்வெட்டுக்களில் அமைந்த பகுதிகள் பிற காலத்தே தமிழ்ச்சொல் ஒன்றும் வடசொல் ஒன்றும் கலந்து அமைந்துள்ளதையும் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது..

நடுகல்

'கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றிய மூத்தகுடி' என்று தமிழ்க்குடியைப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை போற்றுகின்றது. தமிழ்மக்கள் தம் தாய்நாட்டைக் காக்கும் பொருட்டு போரில் வீரமரணம் அடைந்துள்ளனர். தங்கள் நாட்டிலுள்ள பசுக்களைக் கவர வரும் கள்வர்களை எதிர்த்து மறப்போர் செய்து உயிர்த்துள்ளனர். அத்தகைய வீரர்களின் வீரச்செயல்களைப் போற்றி அவர்களது நினைவாக ஒரு கல்நட்டு வழிபட்டு

வந்துள்ளனர். இம்மரபு தமிழகத்தில் சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வந்துள்ளது. இம்மரபினை நடுகல் மரபு என்று அழைத்துள்ளனர். முன்னோர் அந்நடுகல்லை வழிபடவும் செய்துள்ளனர். தற்போதும் சிலர் நடுகல்லை வழிபடுகின்றனர். நடுகல்லின் வளர்ச்சியாகப் பள்ளிப்படைக் கோவில் பிற்காலத்தில் தோன்றியது. இக்கருத்தினை,

"நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும்
பீலிசூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" (அகம். 67)3

என்னும் அடிகள் பதிவு செய்கின்றன.

நடுகல் இலக்கணம்

நடுகல் பல தோன்றி வீரர்தம் புகழ் பாடி நிலைபெற்று நின்றன என்பதற்குப் பல இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. அவ்விலக்கியங்களுக்குத் தமிழர்கள் இலக்கணமும் கண்டுள்ளனர்.

"காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தல்" (தொல். பொருள். புறம். 63)4

கற்கோள் நிலையே கல்நீர் படுத்தல்
கல்நடு தல்லே கல்முறைப் பழிச்சல்" (பு. வெ. மா. 10)5

அவன்பெயர்க் கல்மிசைப் பொறித்துக்
கவின்பெறக் கல்நாட்டின்று" (பு. வெ. மா. கொளு. 251)6

என்பன தமிழர் கண்ட இலக்கணங்களாகும். நடப்பெற்ற கற்களில் இறந்துபட்ட வீரர்தம் பெயரும், பீடும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதை,

"வில்லிட வீழ்ந்தோர் எழுத்துடை நடுகல்" (அகம். 53)7
"நிரை இவண் தந்து நடுகல் ஆகிய

வென்வேல் விடலை" (புறம். 26)8

"அணிமயிற் பீலிசூட்டிப் பெயர் பொறித்து
இனி நடனரே கல்லும்" (புறம். 264)9

என்பன போன்ற வெவ்வேறு இலக்கிய அடிகள் உணர்த்துகின்றன. பழந்தமிழர்கள் நடுகல் பெறுவதை வீரமாகவும் பெரும் புகழாகவும் கருதினர். அந்நடுகற்களைப் பலரும் காணுமாறு வழிகளில் அமைத்து வழிபாடு செய்துள்ளனர்.

"நல்லிசைப் பெயரோடு நட் கல் ஏசு கவலை" (மலை. 388-389)10

"பெயரே இடம்பிறர் கொளாச்சிறுவழிப்
படஞ்செய்ப் பந்தர்க் கல்மி சையதுவே" (புறம். 260)11

எனும் பாடலடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய நடுகற்களில் வீரர்களின் புகழ் உள்ளவாறே உணர்த்தப் படுகின்றன. ஒரே பலகை போன்ற கல்லில் அவன் புகழ் பொறிக்கப்படுவதால் அக் கல்லில் அமையும் செய்தி உண்மையும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒருசில நிகழ்ச்சிகள் அடங்கிய செறிவான தன்மைகளையும் பெற்றுள்ளன எனலாம்.

மேற்கூறிய இலக்கிய இலக்கணக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து நோக்கும்போது, கல்வெட்டுகள் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தோன்றியுள்ளன. அவையும் முதன் முதலில் நடுகற்கள் வடிவில் உருக் கொண்டுள்ளன. அவற்றில் வீரர்தம் பெயரும் பீடும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. நடு கற்களில் பொறிக்கப்பட்ட வீரர்தம் பெயரும் பீடும் முதலான புகழ்த்தொடர்கள் நாளடைவில் நீட்டி எழுதப்பெறும் நிலையை அடைந்தன. அவையே "கல்வெட்டுகள் ஒழுங்காக முறைப் படுத்தப்பட்ட காலத்தில் 'மெய்க்கீர்த்தி' என்ற பெயரைப் பெற்றன"12 என்கிறார் பூ. சுப்பிரமணியம் (1983, ப.15). மேலும் "வீரரின் உண்மையான புகழ் பொறிக்கப் பட்ட மெய்க்கீர்த்திக்கு நடுகல் தோற்று வாயாக இருக்கலாம்"13 என்று ச.கிருஷ்ண

மூர்த்தி (2004, ப.28) குறிப்பிடுகின்றார். இருவர்களின் கருத்திற்கு விளக்கம் தரும் விதமாக கீழ்வரும் பகுதி அமைகின்றது.

சங்க காலத்தில் நடுகல் வழிபாடு தொடங்கப்பெற்றது என்றாலும் பல்லவர் காலம் தொடங்கியே நடுகல் சிற்பங்கள் கிடைக்கின்றன. நடுகற்களில் வீரர் பெயருடன் அரசர் பெயரும் போர்க்களத்தின் பெயரும் இடம்பெற்றுள்ளன. சில நடுகற்களில் நடுகல் எடுத்தவர்களின் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. மட்டு மல்லாது நடுகற்களில் இடம்பெறும் அரசர்கள் எவ்வெவ்பகுதிகளை அரசாண்டனர் என்ற விபரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. மெய்க்கீர்த்திகளில் வீரர்களின் இறப்புச் செய்திகள் இடம்பெறுவதில்லை. மாறாக மாற்றரசர்கள் மற்றும் அவர்களுடைய தளபதிகள் இறந்த விபரம், சரணடைந்த விபரம் முதலியன இடம் பெற்றுள்ளன. அவை,

"தென்னனைத் தலைகொண்டு" (வீரராசேந்திரன் மெய். 1, 3)14

"சாமுண்ட ராயனைச் செற்றவன் சிரத்தினை யறுத்து" (வீரராசேந்திரன் மெய் .2, 28-29)15

"பூங்கழற்கு அடைக்கலம் புகுந்த படைக்கலத்
தடைக்கை விசையா தித்தற்கு அருளி" (வீரராசேந்திரன் மெய். 2, 141-142)16

"தென்னவன் கருந்தலை பருந்தலைத் திடத்தன்" (முதலாம் குலோத்துங்கன் மெய்;. 3, 24)17

என்ற தொடர்களின்வழி, இறந்துபட்ட அரசர்களின் பெயர்களை மெய்க்கீர்த்திகளில் காணமுடிகின்றது. படைத்தலைவர்களின் பெயர்களும் மெய்க்கீர்த்திகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் தொல்காப்பிய இலக்கணத்துடன் மெய்க்கீர்த்தி இணைத்தே காட்டப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் பிற காலத்தில் தோன்றிய இலக்கிய வகையே மெய்க்கீர்த்தி. நடுகற்கள்போல் புலிக்குத்திப் பட்டான், பன்றிக்குத்திப்பட்டான் போன்ற வீரர்களுடனும் மெய்க்கீர்த்தியை ஒப்பிட வியலாது. 'நடுகல்' என்பது வீரமரணம் அடைந்த ஒருவனுக்கு அவன் நினைவாக அவனது சுற்றத்தாரால் எடுக்கப்படுவது. 'மெய்க்கீர்த்திக்கல்' மன்னர் தமக்குத்தாமே தான் ஆட்சியில் இருக்கும்போதே அவனுடைய போர் வெற்றிச் சிறப்புகளை மற்றவர்களைக் கொண்டு வெட்டுவித்துக் கொள்ளாதல் என்ற நிலையில் உருவாக்கப்பட்டதாகவுமே அமைகின்றன.

முடிவுரை

நடுகல், மெய்க்கீர்த்திக்கு இடையேயான வேறுபாடுகள் களையப்பட்டு, நடுகல் வீர மரணம் அடைந்த ஒரு வீரனுக்கு அவனது சுற்றத்தார் எடுப்பது. மெய்க்கீர்த்தி ஆட்சி செய்யும் மன்னன் ஒருவன் தான் ஆட்சியிலிருக்கும் போதே அவனுடைய போர் வெற்றிகளை மற்றவர்களைக் கொண்டு வெட்டுவித்துக் கொள்வதென்பது புலப்படுகின்றது. ஆக எது எவ்வாறாயினும் மெய்க்கீர்த்தியின் கட்டமைப்பிற்கும் அதன் வளர்ச்சி நிலைக்கும் நடுகல் காரணம் அல்ல என்பது இக்கட்டுரையின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பார்வைநூல்கள்

- இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), 2005, தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- கிருஷ்ணமூர்த்தி, ச., 2004, நடுகற்கள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், மதுரை.
- சுப்பிரமணியம், ச.வே.(உ.ஆ.), 2009, தொல்காப்பியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- சுப்பிரமணியம், பூ., 1983, மெய்க்கீர்த்திகள், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
- சோமசுந்தரனார், பொ. வே (உ.ஆ.), 2002, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- மேலது நூல்
- நாகராசன், வி (உ.ஆ.), 2011, சங்கஇலக்கியம்-பத்துப்பாட்டு, பகுதி 1-2, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை.

